

ud af, at det ikke er helt så enkelt, for Kommissionens magt er langt stærkere. Det er det, vi finder ud af efter 1994, og det er det, man så forsøger at rette op på i den nye traktat fra Amsterdam.

Der er måske rettet en lille smule op på det – måske, måske, måske, men helt utilstrækkeligt og helt usikkert og helt uklart.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er bange for, at hr. Holger K. Nielsen ikke helt har forstået, hvad der er intentionen med Enhedslistens forslag.

Vi forestiller os ikke, at man ved at få en bindende aftale med EU-Kommissionen kan få en tilfredsstillende miljøgaranti. Det er ikke formålet, for det kan ikke lade sig gøre at få en sådan aftale med Kommissionen. Det ved vi udmærket godt. Det eneste, vi ønsker at få, er en bindende tilkendegivelse fra Kommissionen om, hvordan man agter at bruge den magt, som vi jo er enige om at den reviderede miljøgaranti giver EU-Kommissionen, således at den danske befolkning kan vide, når vi stemmer ved folkeafstemningen, om vi synes, det er godt eller det er skidt.

Det er ikke Enhedslistens intention med dette forslag at gå ind og genforhandle Amsterdamtraktaten, for det anser vi få umuligt; det er afprøvet. Og jeg ved godt, at hr. Holger K. Nielsen har de bedste intentioner med at kræve en genforhandling, men det kan jo nu engang ikke lade sig gøre, for de andre lande vil ikke høre på sådanne synspunkter, som hr. Holger K. Nielsen fremfører. Derfor ønsker vi bare klarhed over, hvad vi stemmer om.

Det er et beskedent krav, men jeg kan ikke se, det skulle være specielt reformistisk at kræve at få at vide, hvad det er, vi stemmer om.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg stillede tre spørgsmål til hr. Holger K. Nielsen. Det første var, om der var sket en styrkelse af EU's miljøpolitik. Hr. Holger K. Nielsen svarer: Den er lige så god eller måske bedre. Det kan næppe være en grund til at stemme nej.

Det andet spørgsmål, jeg stillede, var: Er det, der står i miljøgarantien, bedre end det, der står i Maastrichttraktaten, eller dårligere? Det fik jeg ikke noget svar på. Det efterlyser jeg.

Det tredje spørgsmål, jeg stillede, var: De krav, som hr. Holger K. Nielsen nu rejser om, at

Kommissionens godkendelsesret skal væk, og at der skulle være miljøgaranti på bl.a. landbrugsområdet, hvornår er de blevet rejst og hvor? Jeg vil nemlig meget gerne læse det efter, men jeg kan simpelt hen ikke finde, hvor og hvornår de blev rejst, og derfor vil jeg bare gerne have referencen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hvis hr. Holger K. Nielsen vil beskrive manglerne ved den nuværende miljøgaranti, skal han ikke bruge PCP-sagen. Den sag er klokkeklar. Danmark har brugt miljøgarantien, vi har fået medhold, og vi har fået bekræftet af Kommissionen, at sådan er det. Danmark har brugt miljøgarantien. Så brug dog en anden sag, hr. Holger K. Nielsen, i stedet for at blive ved med at køre på den PCP-sag, som er så klokkeklar, og som er en beskrivelse af, hvordan miljøgarantien faktisk virker.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Til det sidste: Der er jo ikke tale om, at jeg bruger PCP-sagen til at beskrive, at vi har en dårlig garanti. Det er en helt faktisk beskrivelse af, at der var en fortolkning af miljøgarantien frem til 1994, fra 1986 til 1994, og den bliver ændret gennem hele PCP-sagen. Det er det, det her drejer sig om, og det har ikke noget at gøre med, om vi fik ret eller ej. Det har noget at gøre med, at det var dér, det gik op for os, at Kommissionens magt var langt stærkere, end man havde sagt i 1986. Det var det, vi skulle gøre noget ved i de her forhandlinger.

Til hr. Ove Fich: Jeg beklager meget, at jeg ikke fik svaret på spørgsmålet før om referencen. Da vi forhandlede med regeringen i december 1995, fremlagde vi jo dels vores program som grundlag for de her forhandlinger, det er en del af vores program, vi fremlagde det som specifikke krav til regeringen, da vi forhandlede i 1995. Igennem alle de ytringer, SF er kommet med, kan hr. Ove Fich da ikke have været i tvivl om, at vi finder det vigtigt, at garantien skal kunne bruges på landbrugsområdet, at vi skal tilbage til den fortolkning, som var gældende i 1986, og at det var en væsentlig del af den præcisering, man skulle i gang med op til Amsterdamtopmødet. Det kan der ikke være så meget tvivl om. Jeg håber i hvert fald, at der ikke er det mere.